

овѣдайте при насъ, отъ тука отлично се вижда всичката
иция". Надутия Михаилъ Ивановичъ, поддържанъ отъ
живитѣ си, възкачилъ се на батареята, нѣ не успѣлъ и
се озърне, като тракналъ куршуна въ крака му. Какво е
тъ тука Столѣтовъ виноватъ! . . . Разказватъ, че равнява-
о на Драгомирова произвело тѣжко впечатлѣние на всич-
а дивизия.

Въ Габрово стигнахме въ 9 часа сутрѣнъта *) и се
ѣхме на една верста вѣнъ отъ града; тукъ Столѣтовъ
ра позиция за отряда; самичекъ пѣкъ той, съ щаба на
лчението, се опѣти за въ града; азъ послѣдвахъ примѣра
началството си и се спрѣхъ на сѣщия онѣ ханъ, на когото
спирахъ и отъ по прѣди.

Научихъ се за смъртъта на генералъ-майора Дерожински,
то го убили още при самото начало на боя, на мѣстото
то вѣщувалъ.

Съ какво наслаждение облѣкохъ азъ чиститѣ дрѣхи,
ау се и се прострѣхъ на мржсния дървенъ креватъ; че-
редневния непрестаненъ бой ми се показа като дѣ е било
що отдавна вече минало, отдѣлнитѣ епизоди и лица при-
внихъ като тѣжакъ, отдавна вече минѣлъ се сънъ. . . . и
въ крепѣкъ, съживителенъ дѣйствително не захвѣся да за-
ме мѣстото си. Нѣ не дълго можихъ азъ да почивамъ:
ло 2 та часа дойде единъ ординарецъ, разбужда ме и ме
на вѣкъ генерала. Огивамъ. Въ Столѣтова домъ се разшу-
де и се събиратъ за трѣгване.

— Тодоръ Михайловичъ, азъ туку-що получихъ запо-
къ, да премѣстѣхъ отряда отъ Габрово вѣкъ кръстопѣтя;
правете отъ вашата страна нуждитѣ распорѣждания! —
ѣщна ме Столѣтовъ.

Оказа се, че Пластунския баталионъ, който стоялъ при
склоняването на пѣтя отъ Габрово вѣкъ Шибка и Зелено-
рво, билъ взетъ горѣ, а ний трѣбвало да застѣпимъ не-
вото мѣсто. Нѣма какво да се прави, трѣбва да се кате-

*) Още при спускането въ долината, захухме артиллерийски гър-
е на Шибка; слѣдователно, боя се изново разгорѣлъ, нѣ малко по-
о отъ колкото въ миналитѣ дни.